,

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **SKYMAX, s. r. o.,** se sídlem Roháčova 188/37, Praha, zastoupeného Mgr. Petrem Smejkalem, advokátem se sídlem Na Sadech 21, České Budějovice, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích,** se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2009, č.j. 5385/09-1300, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 4. 2010, č. j. 10 Ca 133/2009 - 60,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 4. 2010, č. j. 10 Ca 133/2009 - 60, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým bylo zastaveno řízení o jeho kasační stížnosti podané proti rozsudku téhož soudu ze dne 15. 2. 2010, č. j. 10 Ca 133/2009 - 40.

V dané věci bylo žalobou napadeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Českých Budějovicích ze dne 30. 10. 2009, č. j. 5385/09-1300, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem v Českých Budějovicích ze dne 10. 6. 2009, vyměřujícímu nadměrný odpočet na dani z přidané

hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2008. Tuto žalobu krajský soud rozsudkem ze dne 15. 2. 2010 zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel prostřednictvím advokáta kasační stížnost, aniž zaplatil soudní poplatek. Krajským soudem byl proto nejprve usnesením ze dne 17. 3. 2010 vyzván k jeho zaplacení, přičemž pro splnění mu byla stanovena lhůta 7 dnů od doručení tohoto usnesení; k doručení došlo dne 22. 3. 2010. Ve spise není založen doklad o zaplacení poplatku a soud usnesením ze dne 16. 4. 2010 řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích). Toto usnesení nabylo právní moci dne 19. 4. 2010, kdy bylo shodně doručeno účastníkům řízení.

Dne 19. 4. 2010 podal stěžovatel kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení. V ní uvedl, že soudní poplatek k výzvě soudu uhradil dne 30. 3. 2010 a připojil kopii výzvy soudu s nalepenými kolkovými známkami a kopii poštovního podacího archu z tohoto dne; v něm je pod položkou 56438 zapsána písemnost adresovaná krajskému soudu. Současně uvedl, že „z opatrnosti“ znovu hradí soudní poplatek a kolkové známky vylepil na další příloze. Kasační stížnost s těmito přílohami byla krajskému soudu zaslána poštou a doručena dne 20. 4. 2010.

V soudním spise je dále založen úřední záznam o zpětné kontrole podatelny krajského soudu, podle něhož nelze zjistit, zda zásilka č. 56438, podle úhrnného dodacího lístku zásilek doručená dne 31. 3. 2010, obsahovala výzvu s vylepenými soudními poplatky. Dále je zde popsán způsob nakládání s okolkovanými výzvami a připojena kopie evidenční knihy se záznamy od 2. 3. do 13. 4. 2010; mezi nimi poplatek k rozhodnému číslu jednacímu uveden není. Dále krajský soud Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že označená zásilka obsahovala přípis advokáta stěžovatele, který se ovšem netýkal dané věci, ale jednalo se o sdělení k č. j. 8 Co 2602/2009 - 35. Kopii přípisu krajský soud rovněž předložil, jakož i kopii obálky zásilky „R 056438“ podané na poštu dne 30. 3. 2010.

Důvodnost kasační stížnosti Nejvyšší správní soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení není opřena o žádné ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Z jejího předmětu a důvodů však lze soudit, že stěžovatel namítá kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Ta měla spočívat v nesplnění podmínek pro zastavení řízení, neboť poplatek byl řádně a včas zaplacen, případně byl zaplacen znovu v den zastavení řízení.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a téhož dne je také poplatek splatný (§ 7 odst. 1 téhož zákona). Nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví; o tom účastníka ve výzvě poučí (§ 9 odst. 1 a 3 citovaného zákona). V souladu s § 9 odst. 7 cit. zákona soud, který usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku vydal, toto usnesení zruší, pokud je poplatek zaplacen ve věcech

správního soudnictví dříve, než nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení.

Stěžovatel v prvé řadě tvrdí a dokládá, že poplatek zaplatil vylepením kolkových známek na tiskopis výzvy, který zaslal soudu zásilkou předanou poště dne 30. 3. 2010. Věrohodnost tohoto tvrzení je snížena tím, že obsahem zásilky byla prokazatelně jiná písemnost a že kolkové známky nebyly zaneseny v evidenci soudu. Na druhé straně nelze jednoznačně vyloučit tvrzení stěžovatele, že tiskopis s vylepenými kolkovými známkami byl rovněž součástí označené zásilky a že soudem nebyly evidovány. Jedná se zde o skutkový stav obdobný tomu, jenž řešil Ústavní soud v nálezu ze dne 25. 8. 2004, sp. zn. I. ÚS 7/03 (publikován ve Sb. n. a u. US, sv. 34, r. 2004, str. 239, č. 119/2004). Tam účastník tvrdil, že poplatek zaplatil, což dokládal kopií podacího lístku zásilky adresované krajskému soudu, přičemž tato zásilka byla soudu doručena, ovšem nebyl plně zjištěn její obsah. Ústavní soud dospěl k závěru, že postupem soudu, který zastavil řízení pro nezaplacení poplatku, bylo porušeno právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Na nyní posuzovaný případ je proto nutné nahlížet shodně a poplatek je třeba považovat za uhrazený předmětnou zásilkou podanou k poštovní přepravě dne 30. 3. 2010.

Další otázkou je, zda byl takto soudní poplatek zaplacen včas. Výzva k zaplacení byla doručena stěžovatelově zástupci dne 22. 3. 2010 a byla v ní stanovena lhůta k úhradě poplatku 7 dnů od jejího doručení. Lhůta počítaná podle § 40 odst. 1 s. ř. s. tedy skončila dne 29. 3. 2010. Zásilka předaná k poštovní přepravě dne 30. 3. 2010 byla z hlediska stanovené lhůty opožděná. Zákon o soudních poplatcích sice v § 9 odst. 1 nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě považuje za důvod pro zastavení řízení, ovšem současně v odst. 7 téhož ustanovení stanoví, že zaplacení poplatku dříve, než usnesení o zastavení řízení nabude právní moci, je důvodem pro zrušení tohoto usnesení. Pro daný případ to znamená, že v době, kdy soud zastavil řízení, činil tak podle obsahu soudního spisu důvodně. Na základě následného podání stěžovatele však měl posoudit poplatek jako zaplacený, a to sice po stanovené lhůtě, ale před nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení; které měl z těchto důvodů zrušit.

Stěžovatel soudní poplatek zaplatil ještě spolu s podáním kasační stížnosti, tedy s podáním ze dne 19. 4. 2010, doručeným krajskému soudu dne 20. 4. 2010. Přitom usnesení krajského soudu o zastavení řízení mu bylo doručeno a nabylo právní moci dne 19. 4. 2010. K možnosti splnit poplatkovou povinnost ve správním řízení soudním dodatečně i po zastavení řízení se vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07 (publikován ve Sb. n. a u. US, sv. 47, r. 2007, str. 549, č. 193/2007) tak, že poplatek musí být doručen soudu nejpozději týž den, kdy došlo k doručení usnesení o zastavení řízení. V daném případě se tak stalo až den následující, tedy pozdě. Z hlediska posouzení splnění poplatkové povinnosti stěžovatelem to však není podstatné, neboť poplatek je třeba považovat za již dříve uhrazený.

Z výše uvedených hledisek je třeba kasační stížnost označit za důvodnou a vzhledem k tomu, že krajský soud sám nezrušil kasační stížností napadené usnesení o zastavení řízení, bylo k této kasační stížnosti zrušeno Nejvyšším správním soudem podle § 110 odst. 1 věta prvá s. ř. s. Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. se mu věc vrací k dalšímu řízení, jímž

však je pouze postup podle § 108 s. ř. s. ve vztahu ke kasační stížnosti podané proti rozsudku krajského soudu ze dne 15. 2. 2010.

O náhradě nákladů tohoto kasačního řízení bude rozhodnuto až v konečném rozhodnutí o věci samé, neboť až tehdy bude možno posoudit úspěch ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. srpna 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu